

Jaciments fòssils zona Cornet

Castellgalí

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Entorn Mas Cornet
Emplaçament A l'entorn del mas Cornet.

Coordenades:

Latitud: 41.68677
Longitud: 1.82756
UTM Est (X): 402426
UTM Nord (Y): 4615664

Classificació

Número de fitxa 08061-118
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Paleògen
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Són difícils d'observar.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 010A00009
Fitxes associades:
[Jaciments fòssils zona del mas Pla](#)
[Jaciments fòssils zona del mas Planoi](#)
Autoria de la fitxa Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 12/05/2020 - 02:00

Descripció

A la zona dels entorn del mas Cornet tenim diferents zones d'afloraments fòssils: -Pedrera de Montlleó: jaciment a 2,2km al nord-oest del nucli. Base de lutites grogues amb *Chlamys biarritzensis*, a sobre margues grises amb abundants coralls. -Camí de Cornet a la pedrera de Montlleó: a 2,3km al nord-oest del nucli, geològicament situat a les capes de calcàries grises coral·lines, pertany al complex de Sant Llorenç del Munt. Conté *Modiolus modioloides*, *Chlamys biarritzensis*, *Spondylus cisalpinus*, *Hytissa martinsi*. -Riera de Cornet: jaciment a 2km al nord-oest del nucli. Es troba al nivell deels gresos del jaciment Mas Planoi-Santa Margarida. Són abundants els briozous i equinoideus. Conté valves de *Lentipecten corneus*.

Història

El Bages forma part de la depressió Central Catalana, que és el sector oriental de la conca de l'Ebre, la regió de baixes altituds limitada pels Pirineus al nord, la cadena Costanera Catalana a l'est i la cadena Ibèrica a l'oest i al sud. Durant part del terciari, aquesta conca o depressió es va omplir de sediments procedents d'aquests relleus que la limitaven. Així doncs, a la comarca afloren sobretot roques sedimentàries d'aquell període: conglomerats, sorrenques (també anomenades gresos), lutites (margues, argil·lites i limolites), calcàries i, puntualment, evaporites (guix i sal gemma). La majoria de roques del Bages son de l'eocè superior o de començament de l'oligocè, però, sobretot prop dels rius, també trobem sediments detrítics molt més moderns, d'edat quaternària, com els que donen lloc a les graveres. Castellgalí formava part fa 40 milions d'anys d'un mar càlid en el que hi havia tot tipus de fauna marina: eriçons, mol·luscs, coralls, sèrpules, ostres, cargols, algues, placton, peixos, rajades.

Bibliografia

Abad García, A. (2001). Paleotaxodonta y pteriormorphia del eoceno del margen sur de la depresión central catalana. Tesi doctoral. Universitat de Barcelona. www.tdx.cesca.es/TDX-1004102-145010.